

IN MEMORIAM

Проф. др Драгољуб Бугарски

(1937 + 2012)

Др Драгољуб Бугарски рођен је у Остојићеву, Општина Чока, 27. децембра 1937. године. У родном месту је завршио основну школу, а гимназију је завршио у Сенти. Матурирао је 1956. године. Исте године је уписао географску групу на Природно-математичком факултету у Београду, а дипломирао је 1960. године. Након завршетка студија је три године радио у основној школи у родном месту, а затим је отишао на одслужење војног рока. За време службе војног рока у Ваздухопловном центру у Рајловцу, предавао је питомцима Војну географију и за те потребе је објавио скрипта. Након одслужења, запослио се на Радничком универзитету у Чоки као

руководилац катедре за опште образовање. Крајем 1964. године је изабран, а у јануару наредне године је и постављен за првог асистента на новооснованој Катедри за географију Филозофског факултета у Новом Саду. Као једини асистент низ година је држао вежбе из више предмета: Математичке географије, Климатологије са основама метеорологије, Картографије, Геологије, Хидрологије, Геоморфологије, Географских области Југославије и Регионалне географије света. На Природно-математичком факултету у Београду је завршио последипломске студије, а магистарски рад, Ловни туризам Војводине је одбранио 1972. године. Наредне године је изабран у звање предавача и од тада одржава предавања и наставу из предмета Климатологија са основама метеорологије. Године 1980. је на Природно-математичком факултету у Новом Саду одбранио докторску дисертацију “Савремене функције Кикинде и њено гравитационо подручје”. Докторска дисертација је у целини објављена. Наредне године је изабран за доцента и од тада преузима наставу из предмета Географске области Југославије. Касније је преузео и предавања из предмета Математичка географија, Економска географија на Економском факултету у Суботици и на Институту за међународне економске односе у Новом Саду. Студентима последипломских студија на Институту за географију у Новом Саду је предавао предмет Савремени проблеми

географије Југославије. Године 1986. Драгољуб Бугарски је изабран за ванредног, а 1991. године у звање редовног професора.

О успешности његовог рада сведочи и неколико признања које је добио (две дипломе Савеза социјалистичке омладине Филозофског факултета у Новом Саду, диплома Х скупштине Савеза студената Природно-математичког факултета у Новом Саду, плакета Основне организације Савеза студената Института за географију у Новом Саду и повеља Природно-математичког факултета у Новом Саду). Руководио је изразом 92 дипломска рада, два магистарска рада и две докторске дисертације.

Педагошки рад др Драгољуба Бугарског се није одвијао само на Факултету. Веома је био запажен његов рад у Покрајинској подружници Српског географског друштва, односно Географског друштва Војводине, чији је дуго година био секретар, а од 1986. до 1988. године и председник. У организацији овог друштва је др Драгољуб Бугарски одржао низ предавања на скуповима наставника-професора географије, а водио је и неколико њихових екскурзија. Као признање за тај рад је добио Повељу Друштва географа Војводине. Његов рад на популаризацији географске науке допринело је и снимање двадесетак телевизијских емисија које су више пута емитоване (о Банатској пешчари, Фрушкој гори, војвођанским ритовима, лесу у Војводини).

Изузетан је и допринос др Драгољуба Бугарског у раду и развоју прво Катедре, а доцније Института за географију у Новом Саду. Он је ту дошао три године након оснивања. Он као асистент поред вежби које је држао, обављао је и послове секретара и библиотекара. Пратећи рад Катедре, њену еволуцију и проблеме скоро од њених првих дана, он је постао најкомпетентнији за оцењивање стања, проблема и потреба високошколске наставе географије у Војводини. Касније, после избора у звање наставника, др Драгољуб Бугарски је био заменик директора (1979-1981.) и директор Института за географију (1981-1983. године). Сем тога је имао и друге функције: био је председник Збора радника Института, председавајући Делегације Института, заменик председавајућег Изборног већа ПМФ, члан Савета ПМФ, члан Наставно-научног већа ПМФ, члан Савета Покрајинског завода за заштиту природе, члан Комисије за научни рад Савеза географских друштава Југославије, члан Комисије за издавачку делатност Савеза географских друштава Југославије, председник Комисије за географију Самоуправне интересне заједнице за научни рад Војводине, заменик председника Савета ПМФ, члан Научног већа ПМФ и главни и одговорни уредник свих издања Института за географију.

За развој географије, није мање значајан ни научни и стручни рад др Драгољуба Бугарског. Они су започети његовим доласком у Нови Сад, где се одмах укључује и у рад Катедре за географију и Матице српске. Изабран је за сталног члана сарадника Матице српске и за члана Одбора Одељења за природне науке Матице српске. Као признање за рад у Матици српској, поводом прославе 150-те годишњице од њеног оснивања, др Драгољубу Бугарском су додељене повеља и медаља.

Његов научни опус обухвата радове из готово свих географских дисциплина и чини га 133 научних и 80 стручних радова. Међу њима су две књиге чији је он једини аутор и 16 књига у којима је један од аутора.

Од физичко-географских дисциплина знатан део радова је из климатологије. У оквиру пројекта Матице српске “Монографије Вршачких планина” он је написао књигу о клими, а климатске карактеристике је обрадио још у шест географских монографија рађених у оквиру пројекта Института за географију. Сем тога, са два сарадника је израдио ауторске оригинале 54 климатолошке карте Војводине. Неколико његових радова је из области геоморфологије. Први од њих су посвећени пећинама наших крашких регија, али се његове касније преокупације више везују за геоморфолошке проблеме у Војводини. Неки од тих радова чине геоморфолошке карте и један теоријски рад о проблемима геоморфолошког картирања у равницама. Радови из хидрологије се такође односе на војвођански простор, а посебно су интересантни они у којима су изложене промене режима река и изградње вештачких језера.

И радови из друштвене географије покривају готово све дисциплине. Први радови, они из времена његових последипломских студија, посвећени су проблемима туризма. Каснији радови су посвећени проблемима насеља и становништва и то првенствено у Банату. Радови из регионалне географије су углавном везани за пројекат “Географске монографије војвођанских општина”, чију је реализацију започео академик Бранислав Букуров, а више година је њиме руководио др Драгољуб Бугарски. Неколико радова је објављено у монографији Србија, ИВ том, у издању Књижевних новина из Београда. Један од последњих радова из ове групе је објављен 1997. године и посвећен је Остојићеву, родном месту др Драгољуба Бугарског.

Његови стручни радови су такође из низа географских дисциплина, а рађени су за потребе планирања (туристичких, просторних и урбанистичких), а многи су објављени у стручним часописима. Међу њима су и прикази књига и научних чланака, енциклопедијске јединице, скрипта за потребе студената војних питомаца и туристички водичи.

Др Драгољуб Бугарски је на Департману радио 37 година и пензионисан је 28.12.2001. године. Преминуо је у априлу 2012. године у 74. години.

Проф. др Слободан Ђурчић